

Väitöstutkimus nostaa säveltäjä, teoreetikko Johann Gottfried Waltherin aikalaistensa varjosta

Tiedote medialle 31.3.2015

Julkaistavissa heti

Tommi Harju on tarkastellut väitöstutkimuksessaan saksalaisen barokin ajan säveltäjä ja teoreetikko Johann Gottfried Waltherin (1684–1748) merkitystä suhteessa omaan aikaansa ja hänen asemaansa musiikinhistoriassa. Harjun väitöskirja *Kirjeitä, kirjoja ja musiikillisia pienyhteisöjä. Johann Gottfried Waltherin (1684–1748) merkitys kanonisoituneessa musiikinhistoriassa* tarkastelee Taideyliopiston Sibelius-Akatemian Kuopion yksikössä 14.4.2015 .

Väitöstutkimuksessaan Harju tarkastelee Waltherin säilyneitä kirjeitä ja niiden tarjoamaa tietoa erityisesti mikrohistorian ja mentaliteettien historian kautta. Länsimaisen taidemusiikin kaanoneita vasten tarkasteltuna J. G. Walther voidaan nähdä laajalti unohdettuna aikansa säveltäjänä. Musiikinhistoriassa hänet tunnetaan parhaiten ensimmäisestä saksankielisestä tietosanakirjasta *Musicalisches Lexicon* (1732).

Walther työskenteli monipuolisesti oman aikansa musiikillisessa ympäristössä ja toimi muun muassa säveltäjänä, urkurina Erfurtissa ja Weimarissa, sovittajana, teoreetikkona, opettajana, urkujentarkastajana, kirjojen kerääjänä sekä runoilijana. Harju tarkasteli tutkimuksessaan Waltherin ympärillä toimineiden muusikkojen ja teoreetikkojen yhteisöjä, jotka pitivät yhteyttä ennen kaikkea kirjeenvaihdon välityksellä. Kirjeenvaihdon kautta hahmottuu tiiviitä sosiaalisia verkostoja ja eritasoisia musiikillisia pienyhteisöjä.

Elämäkerran ohella tutkimuksessa tarkastellaan J. G. Waltherin urkukoraaleja ja urkurin työkenttää mikrohistoriallisen arkipäivän historian ja retoriikan näkökulmasta. Harju selvittää ensimmäistä kertaa akateemisen tutkimuksen keinoin kokonaisvaltaisesti myös Waltherin suhdetta alkemiaan. Alkemistinen kirjallisuus oli yksi osa Waltherin monia aloja kattavaa teoreettista kirjastoa. Harjun tutkimuksessa Waltherin yksityiskirjasto on pyritty rekonstruoimaan kirjahistoriallisesta lähtökohdasta mahdollisimman täydellisesti. Väitös paljastaakin Waltherin olleen varsin innokas kirjojen kerääjä ja nuottikokoelmien kartuttaja.

Tutkimus kuvaa Waltherin elämää monitasoisena ja moniäänisempänä kuin mitä 1600- ja 1700-luvun saksalaisen kielialueen säveltäjistä kertovissa elämäkertoissa yleensä esitetään. Walther koki monien aikalaistensa tavoin 1800-luvulla painotetun suurten säveltäjien ja heidän teostensa kaanonien vaikutuksen. Hänen ylleen suurimman varjon heitti sukulainen ja aikalainen **Johann Sebastian Bach**.

Lisätietoja:

Tommi Harju

tommi.harju@uniarts.fi

FL Tommi Harjun väitöstilaisuus 14.4.2015 klo 12

Taideyliopiston Sibelius-Akatemia, Kuopion yksikkö

Kuopion Musiikkikeskuksen kamarimusiikkisali (Kuopionlahdenkatu 23, Kuopio)

Väitöskirjan otsikko: *Kirjeitä, kirjoja ja musiikillisia pienyhteisöjä. Johann Gottfried Waltherin (1684–1748) merkitys kanonisoituneessa musiikinhistoriassa*

Vastaväittäjät: dosentti Markus Mantere (Taideyliopisto) ja professori Toomas Siitan (Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia)

Tilaisuuden valvoja: MuT Jorma Hannikainen

DocMus-tohtorikoulu, tutkijakoulutus

[Lisätietoja tohtorikoulutuksesta Taideyliopistossa](#)

Taideyliopiston Sibelius-Akatemia vastaa musiikin alan ylimmästä opetuksesta Suomessa. Se kouluttaa itsenäiseen taiteelliseen työhön kykeneviä taiteilijoita, pedagogeja ja musiikin asiantuntijoita. Taideyliopisto aloitti toimintansa vuoden 2013 alussa, kun Kuvataideakatemia, Sibelius-Akatemia ja Teatterikorkeakoulu yhdistyivät.

www.uniarts.fi